

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Цаави Тамазі Лотієвича щодо офіційного тлумачення положень статті 229 Цивільного кодексу України, статті 31 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 листопада 2013 року
№ 61-у/2013

Справа № 2-64/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича – доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Стецюка Петра Богдановича,
Тулицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Цаави Тамазі Лотієвича щодо офіційного тлумачення положень статті 229 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), статті 31 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України).

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Цаава Т.Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 229 ЦК України щодо правових наслідків правочину, який вчинено під впливом помилки, в аспекті того, стосовно яких обставин істотного значення може статися помилка при укладенні правочину, та статті 31 ЦПК України щодо того, чи мають спадкоємці процесуальні права, визначені у цій нормі.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень, автор клопотання стверджує, що суди України по-різному вирішують питання стосовно визнання недійсними договорів дарування, укладених під впливом помилки, що призвело до порушення його конституційного права власності на майно.

На підтвердження неоднозначного застосування названих положень до конституційного звернення долучено копії рішень Солом'янського районного суду міста Києва від 5 травня 2010 року, апеляційного суду міста Києва від 29 вересня 2010 року та ухвали Верховного Суду України від 23 березня 2011 року, винесених у справі, в якій Цаава Т.Л. був відповідачем.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 19 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного

застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення дає підстави для висновку, що автор клопотання не визначив предмет офіційного тлумачення, оскільки не вказав, які саме положення статті 229 ЦК України, статті 31 ЦПК України, кожна з яких містить декілька частин, потребують роз'яснення. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції та законів України (ухвали від 2 вересня 2009 року № 47-у/2009, від 27 квітня 2010 року № 28-у/2010, від 11 грудня 2012 року № 33-у/2012, від 26 вересня 2013 року № 41-у/2013).

Обґрунтовуючи наявність неоднозначного застосування положень статті 229 ЦК України, статті 31 ЦПК України, Цава Т.Л. додає до конституційного звернення копії рішень судів загальної юрисдикції різних інстанцій, винесених у справі, в якій він був відповідачем. У жодному з них вказані положення кодексів не застосовувалися. Як зазначав Конституційний Суд України, рішення судів загальної юрисдикції різних інстанцій у конкретній справі між тими самими сторонами, про той же предмет і з тих же підстав не визнається фактом неоднозначного застосування норми закону (Ухвала від 13 жовтня 2005 року № 36-у/2005); якщо надані суб'єктом права на конституційне звернення матеріали свідчать про те, що відповідні положення Конституції або законів України у судових рішеннях не застосовувалися, то вони не можуть бути розглянуті Конституційним Судом України як такі, що підтверджують неоднозначне застосування цих положень судами України, іншими органами державної влади (Ухвала від 24 листопада 2011 року № 59-у/2011).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 3, 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Цаави Тамазі Лотієвича щодо офіційного тлумачення положень статті 229 Цивільного кодексу України, статті 31 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ